

Жоржини
Квіти кохані
Темно багряні
Квітнуть жоржини в саду.
Садам вишневим
В пору серпневу
Я в надвечір'я іду.

Квіти - жоржини
Носив для дівчини
В юності дні молоді,
Були ті жоржини
Коханій дівчині
Від серця дарунком тоді.

Та доля мінлива,
Доля зрадлива
Акценти свої розставля,
І вже та дівчина,
Червона калина,
Для мене чужа, не моя.

Доріженькі наші
Навік розійшлися
На щастя, а мо й на біду.
А я і понині
Люблю ті жоржини,
Що квітнуть в моєму саду.